

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 80.095 van 5 mei 1999  
in de zaak A. 53.664/VII-17.899.**

In zake : 1. XXX,  
2. XXX,  
wonende te DIKSMUIDE,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door  
de Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX  
op 6 september 1993 hebben ingediend om de  
vernietiging te vorderen van de beslissingen van 15  
juni 1993 van de Vaste Beroepscommissie voor  
vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt  
geweigerd hen als vluchteling te erkennen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories  
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur  
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 6 november  
1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en  
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag  
aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1999  
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april  
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad  
D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat  
C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende  
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste  
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de  
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op  
12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de echtgenoten XXX  
(verzoeker) en XXX(verzoekster), van Roemeense  
nationaliteit, op 24 oktober 1990 in België aankomen  
en op 25 oktober 1990 de erkenning van hun  
hoedanigheid van vluchteling aanvragen; dat hun  
aanvragen op 15 april 1993 door de Commissaris-  
generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden  
verworpen; dat de verzoekende partijen op 28 april  
1993 tegen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-  
generaal beroep aantekenen bij de Vaste  
Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat deze beroepen  
worden opgeroepen op de zitting van 15 juni 1993; dat  
dezelfde dag de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste  
Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden  
beslissingen neemt, waarbij de beroepen ongegrond  
worden verklaard en de erkenningen van de hoedanigheid  
van vluchteling dienvolgens worden geweigerd; dat de

beslissing waarbij het beroep van verzoeker wordt verworpen als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat appellant stelt deelgenomen te hebben aan de manifestatie op het universiteitsplein te Boekarest op 13 juni 1990 waarbij hij door mijnwerkers zou zijn toegetakeld; dat hij nadien om reden van zijn deelname aan het protest gehoord en gepest werd door zijn werkkring; dat hij in juli 1990 op verlof ging naar Turkije, met de gedachte speelde aldaar bescherming aan te vragen maar er tenslotte van afzag en naar zijn land terugkeerde;

Dat de dreiging aanhield en hij en zijn gezin een onderkomen zochten bij burens alvorens zij op 24 oktober 1990 op legale wijze per vliegtuig hun land voor België verlieten;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen haar oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (FERNHOUT, R., Erkenning en toelating als vluchteling in Nederland, Kluwer, Deventer, 1990, blz. 76, nr. 95; zie ook : HATHAWAY, J.C., The law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, blz. 74-75 en BRUIN, R., Het asielrecht vereist een ex nunc toetsing, supplement bij Nieuwsbrief asiel- en vluchtelingenrecht, 1992, blz. 149-156);

Dat deze stelling voortvloeit uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium 'gegronde vrees voor vervolging' het wezenlijke is;

Dat determinerend is bij het onderzoek van dit criterium of appellant thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong;

Overwegende dat de door appellant gerelateerde feiten, in zover zij met de werkelijkheid zouden overeenstemmen en rekening houdende met de omstandigheden in Roemenië, zoals gekend door de Vaste Beroepscommissie (Country Reports on Human Rights Practices for 1992, Washington, 1993, blz. 876-884; Documentation on Réfugiés, La Roumanie, bijvoegsel bij nr. 199, 18/27 oktober 1992, blz. 1-32), geen oorzaak van gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 kunnen zijn;

Overwegende dat appellant evenwel de schending van artikel 128 van de Grondwet, het niet respecteren van een redelijke termijn en de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur inroept;

Overwegende dat het blijkt de ter zitting neergelegde besluiten slechts één middel betreft, namelijk het niet respecteren van een redelijke termijn;

Overwegende dat de redelijke-termijneis inderdaad voortvloeit uit een algemeen rechtsbeginsel (R.v.St., Nseyi Tshabu, nr. 38.882, 28 februari 1992);

Overwegende dat evenwel het louter declaratief karakter van de bevoegdheid van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de status van vluchteling, niet toelaat het voormelde algemeen rechtsbeginsel te sanctioneren;

Overwegende dat het middel derhalve niet kan worden aanvaard.";

dat de beslissing die ten aanzien van verzoekster wordt genomen op volgende redengeving steunt :

"Overwegende dat appellante samen met haar echtgenoot, XXX, op 24 oktober 1990 op legale wijze per vliegtuig haar land van herkomst voor België verliet;

Overwegende dat appellante haar aanvraag om als vluchteling te worden erkend, verbindt aan de asielaanvraag van haar echtgenoot, XXX;

Overwegende dat bij beslissing van 15 juni 1993 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aan XXX de status van vluchteling geweigerd werd;

Overwegende dat derhalve in hoofde van appellante geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, kan worden weerhouden.";

## 2. Over de gegrondheid van het beroep van verzoeker.

Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel 128 van de Grondwet, thans artikel 191 van de gecoördineerde Grondwet, van het beginsel van de redelijke termijn en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur,

doordat de Vaste Beroepscommissie van oordeel is niet te moeten ingaan op de beweerde schending van het beginsel van de redelijke termijn gezien haar bevoegdheid een louter declaratief karakter heeft, wat haar niet toelaat dit algemeen

rechtsbeginsel te sanctioneren, terwijl iedere vreemdeling die zich op het grondgebied van België bevindt, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen, de bescherming verleend aan personen en aan goederen geniet en zich dus op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur kan beroepen;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat het louter declaratief karakter van de bevoegdheid van de Vaste Beroepscommissie haar niet toelaat vast te stellen dat haar beslissing niet binnen een redelijke termijn zou zijn genomen en dat noch het verdrag van Genève, noch de Belgische wetgeving een bepaling inhoudt waaruit men mag afleiden dat de Vaste Beroepscommissie een vreemdeling zou moeten erkennen indien de beslissing van de Commissaris-generaal niet binnen een redelijke termijn werd genomen, wat in casu bovendien niet het geval is;

Overwegende dat het middel, ontleend aan de overschrijding van de redelijke termijn, in de aangevochten beslissing werd afgewezen, niet omdat vreemdelingen de schending van de algemene rechtsbeginselen niet zouden kunnen inroepen, maar omdat het beginsel van de redelijke termijn geen afbreuk vermag te doen aan de door de wet aan de Vaste Beroepscommissie gegeven bevoegdheid om de hoedanigheid van vluchteling te erkennen of niet te erkennen; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen overeenkomstig artikel 48 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen belast is na te gaan of de vreemdeling beantwoordt aan de definitie van vluchteling zoals bepaald in het Verdrag van Genève; dat geen wettelijke bepaling of beginsel haar toelaat

een vreemdeling als vluchteling te erkennen omdat zijn asielaanvraag niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld; dat bovendien de duur van de asielprocedure verzoeker niet heeft benadeeld daar hij aldus immers beschikte over meer tijd om ter ondersteuning van zijn aanvraag relevante gegevens toe te zenden; dat het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel doet gelden dat de Vaste Beroepscommissie niet aanvaardt dat hij gegronde vrees voor vervolging in Roemenië kan hebben, terwijl deze vrees actueel nog steeds voorhanden is en ten overvloede blijkt uit een recent artikel in een Roemeense krant, waarin het rapport van de Raad van Europa over de mensenrechten in Roemenië wordt gepubliceerd;

Overwegende dat de Raad van State als cassatierechter kennis neemt van de beroepen tegen de beslissingen van de Vaste Beroepscommissie; dat hij enkel bevoegd is om de wettigheid en de rechtmatigheid van de beslissing van de Vaste Beroepscommissie na te gaan en zich bijgevolg niet in de plaats van dit rechtscollege kan stellen om de beoordeling ten gronde over te doen; dat het tweede middel niet ontvankelijk is;

### 3. Over de gegrondheid van het beroep van verzoekster.

Overwegende dat de beslissing die ten aanzien van verzoekster werd genomen op de niet-erkenning van haar echtgenoot als vluchteling steunt; dat verzoekster zich aansluit bij de middelen die door verzoeker werden aangevoerd en die bij huidig arrest ongegrond werden verklaard; dat de afwijzing van het

beroep van verzoeker dan ook de verwerping van het  
door verzoekster ingestelde beroep met zich meebrengt,

**B E S L U I T :**

**Artikel 1.**

De beroepen worden verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf mei 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad  
griffier.

K. VANHOUTTE,

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**K. VANHOUTTE.**

**D. MOONS.**